

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **T. M.**, zast. Mgr. Petrem Havlíkem, LL.M., advokátem se sídlem Zahradnická 71, Příbram, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2024, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2024, č. j. 58 Ad 2/2024-117,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Petru Havlíkovi, LL.M., advokátovi se sídlem Zahradnická 71, Příbram, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 2 600 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud **vyzývá** zástupce žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na který mu má být vyplacena odměna a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023, č. j. X odňala žalobci ode dne 16. 10. 2023 invalidní důchod. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 18. 8. 2023 činí míra poklesu pracovních schopností žalobce 30 %. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované námitkami, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí č. j. x potvrdila.

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobce bránil správní žalobou, kterou krajský soud napadeným rozsudek zamítl jako nedůvodnou. Krajský soud provedl v průběhu jednání dne 2. 7. 2024 dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 29. 5. 2024 (dále též „posudek komise“), který nechal v rámci řízení o žalobě zpracovat. Naopak odmítl provést dokazování žalobcem předloženými listinami, protože byly jednak součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí, a jednak se jednalo

o lékařské zprávy, pro jejichž posouzení nemá soud odborné znalosti. Krajský soud ani neprovedl důkaz výsledkem rodičů žalobce a jeho dcery, neboť tyto osoby taktéž nemají odborné znalosti k hodnocení žalobcova zdravotního stavu.

[3] Krajský soud vytkl posudkové komisi nadužívání odborných termínů v posudku, nicméně z něj lze zjistit její hodnocení a závěry. Dále konstatoval, že posudek komise splňuje požadavek přesvědčivosti, je logický a zároveň se vypořádává se všemi rozhodnými skutečnostmi. Posudková komise vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace, včetně lékařských zpráv předložených v žalobě a zaslaných soudu v průběhu řízení o žalobě. Při jednání před posudkovou komisí navíc žalobce vyšetřila lékařka z oboru psychiatrie, z tohoto vyšetření následně posudková komise vycházela. Posudková komise se vypořádala i s dalšími namítanými zdravotními problémy žalobce, avšak neshledala je posudkově významnými. Posudková komise určila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu X bez terapie, kterou podřadila pod kapitolu V, položku 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tak byla podle posudkové komise stanovena na 10 %. Jelikož měla posudková komise více podkladů, mimo jiné vyšetření žalobce při jednání komise lékařkou z oboru psychiatrie, je dle krajského soudu odůvodněn i odlišný závěr oproti předchozím posudkům posudkové komise a posudkových lékařů. Současně krajský soud nepovažoval za nutné vyžádat si doplňující či revizní posudek.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel odmítá, že neabsolvuje nezbytná vyšetření, že nedochází na lékařské prohlídky, naopak několikrát byl vyšetřen lékaři v Ústřední vojenské nemocnici – Vojenské fakultní nemocnici Praha. Jeho zdravotní stav se od přiznání invalidního důchodu do jeho odebrání zhoršil. V rodinné anamnéze jsou přítomny X a X, stěžovatel tyto projevy pociťuje. Požaduje proto opakované prošetření svého zdravotního stavu. Svůj zdravotní stav považuje za dlouhodobě špatný, nedokáže pracovat na plný úvazek a jeho pracovní výkonnost je snížena pod polovinu. Navrhuje, aby mu byl invalidní důchod opět vrácen. Po jeho odebrání si již nemůže finančně přivydělat, a podporovat tak finančně svoji dceru. Finanční situace stěžovatele je náročná a musí mu pomáhat rodiče.

[6] Namítá, že jeho zdravotní stav nebyl posouzen úplně a přesvědčivě, což je v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku posudkové komise pak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j. 5 Ads 202/2016-29.

[7] Zdravotní stav je dle jeho názoru závažného charakteru, jedná se o podstatné snížení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého polyfunkčního omezení

pokračování

těchto schopností. Stěžovatelova špatná paměť v kombinaci s únavou a dalšími zdravotními obtížemi, jako jsou bolesti hlavy, zad a kyčlí, způsobuje každodenní zátěž, která ho omezuje v běžných činnostech. Při nepříznivých stavech je pro něj složité pohybovat se mimo domov. V dalších podáních poté stěžovatel doplňuje skutečnosti uvedené v žalobě a v kasační stížnosti a popisuje svůj životní příběh.

[8] Žalovaná svým podáním ze dne 3. 10. 2024 sdělila, že využívá možnosti se ke kasační stížnosti nevyjádřit, jelikož se plně ztotožňuje s posouzením krajského soudu v napadeném rozsudku, který považuje za přesvědčivý, srozumitelný a úplný.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.).

[11] Nejvyšší správní soud nepřijatelnost podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem přesah vlastních zájmů stěžovatele. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[12] Stěžovatel výslovně přijatelnost své kasační stížnosti netvrdí a ani Nejvyšší správní soud ji neshledal. Kasační stížnost se nedotýká právních otázek, které dosud nebyly judikaturou NSS řešeny nebo jsou řešeny rozdílně, není dána potřeba učinit judikatorní odklon a kasační soud neshledal v napadeném rozsudku zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[13] Kasační stížnost je tedy nepřijatelná.

[14] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že posouzení zdravotního stavu, potažmo invalidity, je otázkou odbornou, medicínskou, k níž soud nemá potřebné odborné znalosti; soud proto musí vycházet z odborných závěrů a nemůže si učinit o této otázce posudek sám (viz např. rozsudky NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 5 Ads 202/2016-29, odst. [19], či ze dne 21. 6. 2023, č. j. 1 Ads 67/2023-26, odst. [14]).

[15] Pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění

sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zřizuje jako své orgány posudkové komise.

[16] Stěžovatel namítá neúplnost a nepřesvědčivost posudku komise pouze v obecné rovině. Otázka přesvědčivosti a úplnosti posudků však je judikaturou zdejšího soudu vyřešena. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být mimo jiné zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (viz rozsudky NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, odst. [15], a č. j. 5 Ads 202/2016-29, odst. [22]).

[17] Tyto požadavky posudek komise v nyní řešené věci splňuje. Posudková komise se zabývala nejenom psychickými ale i dalšími zdravotními problémy stěžovatele – namítaným onemocněním páteře, kyčlí i krátkozrakostí a X (onemocnění oka, pozn. NSS). Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s posouzením krajského soudu, že posudek je přesvědčivý, logický i srozumitelný. Ačkoliv posudková komise ve svém posudku nadužívá odborné lékařské termíny a posudek komise má poměrně komplikovanou strukturu textu, lze z něj bez větších obtíží zjistit, jak posudková komise posoudila stěžovatelův zdravotní stav a proč jej podřadila pod konkrétní zdravotní postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity.

[18] Požadavek stěžovatele na opětovné posouzení jeho zdravotního stavu je taktéž otázkou již vyřešenou judikaturou. Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání správního rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Stěžovatelův zdravotní stav tak byl hodnocen ke dni 9. 1. 2024 a pozdější lékařské zprávy by byly relevantní pouze, pokud by hodnotily jeho zdravotní stav k tomuto dni. Posudková komise vycházela z veškeré dostupné lékařské dokumentace, a navíc stěžovatele při jednání posudkové komise vyšetřila lékařka z oboru psychiatrie. Posudek dostal požadavkům správnosti, přesvědčivosti a úplnosti a vypořádal námitky stěžovatele, nebylo proto na místě, aby krajský soud nechal vypracovat doplňující posudek (srov. rozsudek NSS z 26. 9. 2022, č. j. 4 Ads 65/2022–32, odst. [21], nebo usnesení NSS ze dne 7. 9. 2023, č. j. 9 Ads 140/2023-51, odst. [20]). Ostatně za této situace, kdy krajský soud vyvrátil stěžovatelovy pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku, z něj mohl následně vyjít jako ze stěžejního důkazu (srov. rozsudky NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54, nebo ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, nebo usnesení NSS ze dne 19. 3. 2024, č. j. 2 Ads 122/2023-35, odst. [11], a ze dne 28. 3. 2024, č. j. 2 Ads 152/2023-31, odst. [10]). Stěžovatelův zdravotní stav byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí zhodnocen komplexně a správně, pro opětovné posouzení jeho zdravotního stavu tedy nebyl dán důvod.

[19] Kasační soud dodává, že nikterak nezpochybňuje stěžovatelův zdravotní stav a s ním spojené potíže v jeho životě. Z posudku posudkové komise však vyplývá, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nedosahuje míra poklesu stěžovatelových pracovních schopností ani prvního stupně invalidity. Pokud je stěžovatel přesvědčen o tom, že se jeho zdravotní stav ode dne vydání napadeného rozhodnutí nejen nezlepšil, ale naopak zhoršil, jak tvrdí ve své kasační stížnosti, má možnost kdykoli podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť ke všem projednávaným otázkám stěžovatelem vznášeným existuje ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu, kterou krajský soud na projednávanou věc aplikoval korektně.

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k aplikaci tohoto ustanovení namísto § 60 odst. 3 s. ř. s. srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s. ř. s.

[22] V řízení o kasační stížnosti byl stěžovateli usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2024, č. j. 9 Ads 179/2024-22, ustanoven zástupce Mgr. Petr Havrlík, LL.M., advokát se sídlem Zahradnická 71, Příbram. Podle § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje ustanoveného zástupce stát. Ustanovený zástupce učinil v řízení o kasační stížnosti dva úkony právní služby, převzetí a přípravu zastoupení a písemné podání ve věci samé, tedy sepsal kasační stížnosti včetně jejího doplnění [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby náleží zástupci stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy za dva úkony právní služby náleží 2 600 Kč. Zástupce stěžovatele na výzvu soudu ze dne 21. 8. 2024 (č. l. 24 spisu NSS) nesdělil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, tato okolnost ani nevyplývá z obsahu spisu, proto nejsou odměna a náhrada hotových výdajů zvýšeny o částku této daně. Odměna v celkové výši 2 600 Kč bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[23] Přípisem ze dne 21. 8. 2024 vyzval soud ustanoveného zástupce žalobce též k tomu, aby sdělil soudu číslo účtu, na který bude možno přiznanou odměnu poukázat. Této výzvě, kterou obdržel dne 22. 8. 2024, zástupce do dnešního dne nevyhověl. Nejvyšší správní soud proto znovu vyzývá zástupce žalobce, aby soudu sdělil číslo bankovního účtu, na který mu má být vyplacena odměna a náhrada hotových výdajů. Určil mu k tomu lhůtu 1 týden, kterou vyhodnotil jako přiměřenou povaze požadovaného úkonu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu